

dette Forhold. (*Borghjerg*: Ja, i et andet Land). Det forekommer mig ikke at have nogen Interesse, at Laanet er hentet i et andet Land, naar man i øvrigt har faaet det under lige saa gunstige Vilkaar som man kunde faa det i Frankrig — og dette er jo Forholdet —. Overfor dette forekommer det mig ikke at have nogen Interesse for os, at Laanet er hentet i et andet Land. Tværtimod, det har sin Interesse, at det netop er hentet der. Jeg har ogsaa den Tillid til Københavns Kommunes finansielle Styrelse, at den ikke vilde have sluttet et saadant Laan paa et Tidspunkt, da det er ret almindelig bekendt, at vi forhandle med den franske Regering, en Forhandling, som kan antages at føre til et Resultat i Løbet af kort Tid. Jeg har den Tillid til Københavns finansielle Styrelse, at den ikke vilde slutte et ugunstigt Laan, hvis den mente, at det: at afvente disse Forhandlingers Afslutning i Løbet af kort Tid, muligvis kunde føre til et bedre Resultat. Saa megen Tillid har jeg til Københavns finansielle Styrelse, og jeg har da ogsaa med Glæde læst i „Social-Demokraten“, at dette Laan netop var et udmærket og billigt Laan.

Det ærede Medlem talte ogsaa om Nedsættelsen af Tolden paa Galanterivarer og fik derved blandet Tyskland ind ogsaa. Jeg vil blot derom sige, idet jeg indrømmer, at jeg her er inde paa Forhold, som jeg ikke ønsker at udtale mig udførligt offentligt om, at Tyskland jo, uagtet det indfører megen Vin her til Landet, ikke har taget økonomiske Repressalier mod os, fordi vi have forhøjet Satsene paa Vin, og heller ikke fordi vi have foreslaaet at forhøje Satsene paa Tobak, uagtet Tyskland er det Land, som indfører mest Tobak her i Landet. Heller ikke, fordi vi have forhøjet Satsene paa Silke, uagtet Tyskland er det Land, som indfører mest Silke her i Landet. Altsaa er der aldeles ikke Tale om nogen Sammenstilling der.

Jeg har i Anledning af Forholdet til Frankrig udtalt, at vi selvfølgelig ikke, fordi et fremmed Land tog en økonomisk Repressalie overfor os, straks kunde indlade os paa at tage vore Forslag ud af Hænderne og sige, at saa røre vi ikke mere ved dem. Det maa være Rigsdag og

Regering, der i fælles Arbejde ere suveræne med Hensyn til Lovgivningen her i Landet. Det Standpunkt har jeg stillet mig paa under hele denne Forhandling, og jeg tror ogsaa, det er det eneste forsvarlige.

Endnu een Ting. Det ærede Medlem talte yderst beklagende om, at jeg havde foreslaaet at nedsætte Tolden paa Galanterivarer, og mente, at det kunde vække Misstemning. Det forstaar jeg ikke. Det ærede Medlem foreslog selv i Fjor Tolden paa Galanterivarer nedsat med dobbelt saa meget, som jeg havde foreslaaet at nedsætte den med. Naar det ærede Medlem derfor taler om den Imødekommen, jeg har vist ved at nedsætte Tolden paa Galanterivarer, kunde det ærede Medlem passende opfatte det som en Imødekommenhed, der er vist ham, og slaa sig til Ro dermed.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Borghjerg: Jeg har ikke den mindste saglige Indvending og har heller ikke anført en saadan her i Dag mod en Nedsættelse af Galanterivaretolden. Jeg anførte tværtimod, at vi netop ønskede, at vi ikke havde saa høj en Told paa Galanterivarer. Men hvad jeg sagde, var, at Nedsættelsen her var sket paa et Tidspunkt og under Forhold, hvor der var udbredt en vis mistemmende Mistanke om, at det var et mod Tyskland særlig imødekommende Skridt, og det tror jeg ganske sikkert ogsaa, det er. Det har jeg i og for sig ikke noget imod, men dette Skridt er gjort paa et Tidspunkt, hvor man mener med en vis Ret, at vi overfor en anden Stat ikke stille os saa imødekommende.

Den højtærede Finansministers Tillid til Københavns Kommune deler jeg fuldstændig. Det er givet, at dette Laan er skaffet billigt, egentlig talt mærkværdig billigt efter de for Øjeblikket foreliggende Omstændigheder. Men det er jo klart nok, at naar det store Pengemarked, det væsentligste her i Verden, lukker for os — og det er Frankrig —, saa bliver der heller ikke noget andet Land, hvor det vil blive saa let at faa et Laan. Derved er